

K. Gorczyca

Ruszków I, st. 19, gm. Kościelec, woj.
konińskie, AZP 58-44/35

Informator Archeologiczny : badania 30, 111

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

rzyszających, w związku z tym numeracja ciągła obejmuje jedne i drugie, oznaczone jako obiekty. Odkryto 54 obiekty: 13 to pewne groby popielnicowe, 2 to groby jamowe, 11 można uznać za zniszczone groby lub pojedyncze elementy tej samej konstrukcji kurhanowej, 4 to prawdopodobne miejsca kremacji, funkcji pozostałych nie udało się ustalić. Większość grobów popielnicowych to groby pojedyncze, których wyposażenie stanowiła urna nakryta misą (w jednym wypadku funkcję naczynia nakrywającego pełniła guzowa waza). Ponieważ część grobów została odkryta na poziomie dolnych partii urny, nie można wykluczyć, że znajdujące się wyżej przystawki uległy zniszczeniu. Elementem powtarzającym się, widocznym nawet w grobach zniszczonych, były ślady podsypki na głębokości podstawy urny, bezpośrednio pod nią lub w bliskim sąsiedztwie. Najciekawszy i zarazem najlepiej zachowany był obiekt nr 16 – dwupoziomowy, dwupopielnicowy grób, którego wyposażenie składało się z 9 naczyń: dwóch guzowych waz, guzowej amfory, guzowego kubka, dwóch mis z lejkowato rozchylonymi wylewami oraz dwóch naczyń o dwustożkowatym, ostrym załomie brzuśca (kubek i czarka). Groby jamowe to w jednym przypadku skupisko przepalonych kości tkwiące bezpośrednio w calcu pod kamieniem, w drugim – nieregularna jama o płytkim przekroju, z widocznymi w przekroju i na powierzchni plamami spalenizny. Znajdujące się wewnątrz skupisko przepalonych kości przykryte było dużym kamieniem. Skupiska kamieni odkryte w północno-zachodniej części wykopu mogą być pozostałością po konstrukcjach kurhanowych lub po kamiennej obstawie grobów płaskich (w trakcie wcześniejszych badań powierzchniowych cmentarzysko określono jako kurhanowe). Na funkcję obiektów uznanych za miejsca kremacji wskazuje zawartość popiołu, spalenizny i przepalonych kości. Znalezione jedynie 8 drobnych przedmiotów brązowych, m.in. fragment taśmowatej bransolety zdobionej poprzecznymi żłobkami, kółko z drutu i płaski guz. Na podstawie ceramiki chronologię cmentarzyska ustalono na III okres epoki brązu, ze wskazaniem na jego pierwszą połowę.

Badania zakończono.

Radojewice, st. 29, gm. Dąbrowa Biskupia, woj. bydgoskie

patrz: neolit

Ruda Tarnowska, st. 1 „Kopiec”, gm. Wilga, woj. siedleckie

patrz: wczesna epoka brązu

Rusko, st. 22, 35, 49, 50, 51 (kopalnia), gm. Strzegom, woj. wrocławskie

patrz: paleolit

RUSZKÓW I, st. 19, gm. Kościelec, woj. konińskie, AZP 58-44/35

- ślady osadnictwa z późnego neolitu
- osada kultury łużyckiej (środkowa i późna epoka brązu – wczesna epoka żelaza)
- osada kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich)

Ratownicze badania sondażowe, w związku z planowaną budową autostrady A-2, przeprowadzone na przełomie września i października przez mgr. K. Gorczycę (Muzeum Okręgowego w Koninie). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 3 arów.

Zadokumentowano 58 numerów inwentarzowych. Średnią głębokość stratygrafii ustalono na ponad 1,5 m. Odsłonięto pracownię krzemieniarską datowaną na schyłek neolitu, kilka jam gospodarczych oraz pozostałości po obiekcie mieszkalnym typu zagrodowego kultury łużyckiej (grupa wschodniowielkopolska, III okres epoki brązu). Nie odkryto obiektów kultury przeworskiej, mimo dużej ilości materiału ceramicznego zebranego z powierzchni. Nie potwierdzono informacji okolicznych mieszkańców o istnieniu w tym miejscu cmentarzyska pradziejowego (podobno wykopywano naczynia zawierające przepalone kości) – być może istnieje ono w nie przebadanej części stanowiska (teren bardzo duży – ponad 5 ha).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Koninie. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Zeszytach Muzealnych”.

Badania będą kontynuowane; niezbędne są prace ratownicze podczas budowy autostrady.